

Moja vasa četrtina in
vse s pošiljanjem
v letu 1924 celo leto 32 dni,
v letu 16 dni, četrti leta
16 dni. Inven Jugoslavije
16 dni. Naročnina se pošlje
na upravištvu „Slovenski
Gospodarja“ v Ma-
riboru, Koroska cesta 3.
Leta se dopolnjuje do ed-
icije, Naročnina se pla-
čuje v naprej.
Telesni interurban št. 143.

Polmesna številka stane 1-50 din.

Polmesna številka v gotovini.

Uredništvo je v Mariboru
Koroska cesta št. 3. In-
stano se ne vračajo. Ured-
ništvo sprejema naročnike,
inzerate in reklame.
Cene inzeratov po dogo-
voru. Za večkratne in-
primerne popust. Nemo-
reklamacije so postane
proste.
Čekoval račun pošilja
ureda Ljubljana št. 16.666.
Telefon interurban št. 143.

SLOVENSKI GOSPODAR

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

30 številka.

MARIBOR, dne 24. julija 1924.

58. letnik.

O politiki laži in nasilja.

Politične lumparije Žerjavovih demokratov so dosegle svoj vrhunec. Žerjav hoče biti po vsej sili politični gospodar v Sloveniji in ker dobro ve, da slovensko ljudstvo njega in njegovo družbo najodločnejše odklanja, zato pa z vso močjo to njemu nepokorno in nasprotno slovensko ljudstvo črni in ovaja kot zarotniško in protidržavno. Ljudje Žerjavove družbe nočejo veljati za Slovence, ampak se nazivajo Jugoslovane, češ, da so Srbi Hrvati in Slovenci »eno« — jugoslovensko ali en jugoslovanski narod in ne trije narodi: Srbi, Hrvati in Slovenci. Jugoslovanstva so se Žerjavovci oklenili po sledečem računu in načrtu: Ker v Sloveniji in v slovenskem narodu ničesar ne pomenimo in nas nihče ne poslušajo, bodimo rajši Jugoslovani ter prepričajmo Srbe, da se pod tem imenom da najboljši prikriti centralizem. V centralizmu se bodo pa že našla za nas mesta, kjer bomo lahko gospodarili in zapovedovali. — Ker je Slovenija odločno izrekla svojo zaupnico avtonomistični SLS, zato se dr. Žerjav neprestano ponuja centralizem ter jih še vara, kako lahko bi se dal izvesti centralizem, če bi centrala njemu in njegovi družbi poverila popolno moč in oblast nad Slovenijo in slovenskim narodom.

V Beogradu pravi dr. Žerjav: Dajte mi moč, dajte mi sredstva, pa vam ukrotim klerikalce! (Žerjavovo glasilo »Jutro« piše celo o »klerikalnih cuckih.«) Med politikami v Beogradu se pa poleg nepremišljenih centralistov najde tudi mnogo takih, ki Žerjavu odgovarjajo: Pa zakaj bi krotili Slovence, klerikalce, ali kakor jih že imenujete, mi se hočemo vendar z njimi sporazumeti. — Ko Žerjav kaj takega sliši, je ves iz sebe in tedaj kar bruhajo psokv in najgrših obdolžitve na slovensko ljudstvo. Tedaj on laže in zavija, kaki zarotniki, prekucuhi, uporneži in še drugačni nevarni elementi so razven njegove družbe Slovenci sploh in posebej še odločni pristaši SLS. V Beogradu na Žerjavovo pripovedovanje eni prikimavajo, drugi pa odkimavajo in da bi te dvomljivce prepričal o resničnosti svojih slik in pripovedovanj o Sloveniji in o Slovencih, je začel s svojo orjuno dan za dnevom uprizarjati divjaške izgrede. Kakor hitro so orjunci napravili sami kako lopovščino ali so se pa stegli z ljudmi, ki se ne dajo pretepati, že teče Žerjav v Beograd: Ali vidite, kaj sem pravil! Zarota, revolucija je v Sloveniji!

Žerjav je napravil iz nacionalistične organizacije navadno pretepaško društvo, ki naj pobije vse, kar se noče ukloniti blesku njegovega imena. V svoji zlobi si Žerjavovci ne delajo nobenih skrbi, če se pripravljene izgrede pokažejo v svoji pravi luči. Ko so se po krvavi trbovejski nedelji orjunci razkrinkali kot pravi in glavni krivci, se je

pa poleg drugih manjših izgrediv napravil nov poskus po noči pred ljubljansko pošto. »Jutro« in »Narod« sta začela pisati o celi »zarotniški verigi«, ki bi jo naj bili komunisti raztegnili po Ljubljani, da bi lahko člani »tajne komunistične organizacije UDR poklali vso inteligenco, ki še čuti državno in nacionalistično.« Tako je stalo v žerjavovskih listih črno na belem, drugi dan se je pa že na istem mestu poročalo, ker se ni moglo zatajiti, da je UDR čisto navadna mladinska organizacija socialdemokratov in da se imenuje po odobrenih pravilih: Udruženje delavskih rediteljev in ne »Udruženje delavskih revolucionarjev.« Tudi po nesrečnem slučaju ubita žrtve — mladi brezposelni delavec Zdravec — se ni dal več predstavljati kot zarotniški komunist, ampak edino le kot čisto navadni član prejimenovanega mladinskega društva. Vse to so morali tudi žerjavovci priznati, a to jih ni oviralo v nadaljnjih nesramnih lažeh o »klerikalno-komunistični zaroti.«

S takimi sredstvi mislijo žerjavovci v Sloveniji spraviti vse navskriž, da bi na vseh koncih in krajih nastali krvavi pretepi in zmeda in da bi tako v Beogradu končno le začeli verjeti, da je cela Slovenija, če že ne pravo zarotniško ognjišče, pa vsaj torišče dnevnih spopadov in pobojev, ki se ne da več obvladati z redno upravo, ampak bi moralo biti zasedeno od vojaštva ali pa od kake druge sile, ki bi delala red in mir. Za službo strahovalca Slovenije se poteguje Žerjav in njegova oborožena sila bi bili orjunci in Sokoli. To vse bi bilo, če ne bi bilo nekaj zelo važnega in odločilnega vmes. Žerjav bi mogoče preslepil lepo število današnjih beograjskih politikov, a kaj bi mu to pomagalo, ko pa ne more preslepiti in spraviti iz ravnotežja slovenskega ljudstva. Naše ljudstvo je zavedno in razsodno. Če bi imeli žerjavovci količkaj pameti, bi morali že iz dosedanjih dogodkov sklepati, da ne bodo s svojo orjuno dosegli zaželjenega cilja. Razsodnosti pa žerjavovci nimajo, ker so popolnoma pobesneli in tako tudi ne vidijo, kako izgledajo njihovi orjunci in drugi pristaši med našim ljudstvom povsod, kjer ne morejo v velikem številu vprizarjati svojih divjaštev. V mesih, kjer se je ugnezdilo veliko število najrazličnejših orjunaških pretepačev, se še da napraviti kaka parada ali pa izzvati kak izgrede, okrog na deželi se pa naše ljudstvo redkoštevilnih orjuncv izogiba, kakor se pač pošteni in pametni ljudje izogibljajo pijancev in norcev. Žerjavovcem bi prišlo prav, če bi se naši ljudje znašli nad posameznimi njihovimi hlapci, a tega ne bodo dočakali, ker je naš človek preveč resen in pa preveč čist, da bi si umazal roke s kakim umazancem in zaslepljenecem v Žerjavovi službi. Kako rad bi Žerjav presejal svojih ljudi posvetil za mučenike, pa to se mu ne posreči, ker so orjunci doslej izkupili, to so sami izzvali. Naš človek dela in starega slovenskega poštenja pa Žerjavove hlapce samo mirno prezira in tako se ne morejo

obnesti Žerjavovi zlonamerjeni računi ne proti Slovincem in ne proti zapeljancem, ki so prešli pod njegovo komando.

Pred kratkem je tudi učiteljska organizacija UJU, to je »Udruženje jugoslovanskih učiteljev« posvetila svoje člane javno Žerjavovi politiki in službi. Učitelji, člani UJU, so imeli po svojih zastopnikih zborovanje v Krškem dne 8. in 9. t. m. in na tem zborovanju so sprejeli resolucijo, s katero nalagajo svojim članom, naj delujejo kot dopisniki za »napredno« časopisje, to je za »Jutro«, »Orjuno«, »Narod«, »Tabor«, »Domovino« itd. ter naj se v tej poročevalski službi še posebej organizirajo. To se je sklenilo s posebnim ozirom na to, da Žerjavovi družbi in njegovim listom ravno prav pridejo učitelji v onih krajih, kjer ta politika nima nobenih pristašev. Torej hočejo učitelji UJU svojo službovanje Žerjavu zvezati z zlorabami svojega stanu in svojih stanovskih dolžnosti. Mi smo glede tega takoj po zborovanju opozorili v »Straži« učiteljsvo, »Jutro« pa vpije, da smo hujskali in grozili. O ne, mi ne hujskamo in ne grozimo! Dokaz za prvo je to, da se razni orjunci mirno vračajo v naše kraje po svojih izzivalnih in celo krvavih pohodih, grožnja pa ne more biti to, če mi učitelje UJU in sploh vse javno oglašene činitelje Žerjavove protiljudske politike vprašamo to-le: Kako si oni predstavljajo med ljudstvom stališče pomočnikov in delavcev one politike, ki je proti ljudstvu, kako si predstavljajo konec Žerjavove borbe za oblast in končno, kako bo potem, ko pride obračun med politiko čistih rok, poštenje in splošnega ljudskega zaupanja napram »politikom«, ki imajo okrog sebe in na sebi laž, goljufijo in nasilje, za seboj pa prav temno preteklost.

Občinske volitve v polit. okraju Ljutomer.

Tudi naši Prleki so se častno izkazali pri občinskih volitvah. Slovenska ljudska stranka je odnesla lepo zmago. Nad 80% občin je v rokah SLS. Volitve so se vršile v nedeljo, dne 13. julija. V naslednjem podamo podrobni seznam o izidih v posameznih občinah.

Sodni okraj Ljutomer:

Samo liste Slovenske ljudske stranke, oziroma Kmečke zveze, so bile vložene v občinah:
Grlava, leta 1921 je imela SLS tudi sama listo.
Iljaševci, leta 1921 je imela SLS tudi sama listo.
Kamenščak, leta 1921 je imela SLS 13 odbornikov,
SKS 3 odbornike.
Ključarovci, leta 1921 je imela SLS 9 odbornikov,

Džungla.

Roman iz afriških pragozdov.

Angleški spisal E. R. Burroughs. — Prevedel Paulus.

17

Po gozdu raztresena Kršakova družina je čula njen klic in v hipu so zahreščale veje pod težo njenih tovarišev, ki so hiteli na kraj nevarnosti, da ji pomagajo.

Kala je planila v napad.

Z bliskovito naglico je snel Kulonga dolgi lok za ramen in položil puščico na tetivo. Daleč nazaj se je upognil prožni les, tetiva je jeknila, puščica je siknila. Naravnost v srce je zadel izurjeni strelec.

S strašnim krikom je padla Kala mrtva na obraz. Besni so planili gorile z dreves nad Kulongo, kričeč in renčeč.

Pa Kulonga je bežal po slonovi stezi kakor plašna antilopa. Poznal je silno moč in divjost teh gozdnih mož in vedel je da je izgubljen, če ga dobijo v svoje dolge strašne roke.

Daleč so ga zasledovali in hiteli za njim po drevju. Pa končno so drug za drugim pustili brezuspešni lov. Vrnili so se na kraj nesreče.

Nobeden izmed njih še ni kedaj videl človeka razen Trzana, in začudeni so ugibali, kaj bi utegnili biti neznanu bitje, ki se je priklatilo v njihovo džunglo. —

Zunaj na obrežju v Claytonovi koči je sedel Trzan in čul oddaljeni krik in vik skozi odprto okno.

Koj je zaslutil, da se je kaj posebnega zgodilo v rodu in urno je zapustil svoje knjige ter pohitel proti kraju, odkoder so prihajali glasovi.

Našel je v gozdu ves rod zbran krog svoje ubite varuhinje —

Claytonov sin se je sicer že precej odtujil Kršakovemu rodu, zadnja leta posebno, ko je obiskoval očetovo knjižnico, je očitno zanemarjal svojo živalsko družbo. Pa v kljub temu je bila Kalina smrt zanj bridek udarec.

Kala je bila njegova varuhinja v zgodnji mladosti, kolikokrat mu je rešila življenje —! Pozneje mu je bila zvest tovariš in menda edina v vsem rodu Kršakovem, ki ga ni sovražila.

Odslej ni imel prijatelja več, izvzemši Tantara, slona, ga je vse sovražilo —

Sam bo sameval v divji, neprijazni džungli —

Grenka žalost se mu je zagrebla v srce, ko je gledal zvesto žival mrtvo pred seboj na tleh, daleč po gozdu je odmeval tožeči klic Kršakovega rodu, ki je z njim Trzan dajal duška svojim bridkim čuvstvom.

Pa kmalu se je umaknila žalost drugemu čuvstvu — Trzan je zakoprnel po maščevanju. Klic tuge se je prelil v divji, izzivalni krik, ki je klical na boj ubeglega napadalca.

Zivalski glasovi in klici tovarišev mu seve niso mogli popisati, kdo je ubil Kalo. Le to je posnel iz njihovega zlobudranja in kanzanja, da je čudno, neznanu bitje napadlo Kalo in nato zbežalo po Tantorovi stezi proti kraju, odkoder solnce prihaja.

Trzan se ni dolgo pomišljal, planil je v vejevje in popihal proti vzhodu.

Poznal je Tantorovo stezo in njene velike ovinke, presekal jih je in si izbral krajšo pot skozi vrhove dreves. Prehiteti je hotel krutega sovražnika, ki mu je ubil zvesto varuhinjo in tovarišico.

Ob boku mu je visel lovski nož nepoznanega očeta v nožnici, sam si jo je naredil po sliki, ki jo je videl v svojih knjigah, črez ramena mu je višela njegova dolga trdna spletena vrv z zanko.

Od veje do veje, od drevesa do drevesa je hitel visoko gori nad mračno, zapleteno in neprodorno džunglo. Celo uro je potoval in spet je zadel na Tantarovo stezo.

Spustil se je na tla in skrbno iskal sled ubeglega sovražnika.

Našel jo je ob drobnem potočiču.

V mehkem pesku je zagledal čudne odtiske —. Taki so bili, kakršne je le on sam v vsej džungli puščal za seboj, če je stopal po mehki zemlji, le nekoliko večji so bili.

Srce mu je naglo udarilo. Ali je bilo mogoče, da je neznan, ubegli napadalec — človek? Tak »človek«, kakor jih je videl na slikah v knjigi in kakršen je bil tudi on sam —?

Sledi sta bili dve.

Ena je peljala od potoka proč, druga nazaj k potoku. Koj je uganil Trzan, da je nasprotnik že prišel mimo. Sklonil se je in natančno ogledoval odtiske, ki so prihajali nazaj k potoku.

Da! Robovi so bili še ostri, zemlja čisto sveža, peskova zrna so tu in tam trkljala v jamice, ki jih je noga begunčeva naredila.

Ni bilo nobenega dvoma, sled je bila čisto sveža.

Begunec je pravkar prišel mimo —

Spet je Trzan skočil v veje, z neslišno naglico je hitel po drevju, visoko nad stezo in trdo ob njej.

Ni še prišel miljo daleč, ko hipoma zagleda črna na ozki travnati planoti in pravkar je polagal smrtonosno puščico na tetivo.

Onstran planote ob robu džungle, pa je stal Horta, merjasec, s sklonjeno glavo in pemečim se rilcem, pripravljen za napad.

Ves iznenaden je obstal Trzan —

SKS 1 odbornika.
 Križanci, leta 1921 je bila samo lista SLS.
 Lukavci, leta 1921 je bila samo lista SLS.
 Stročja vas, leta 1921 je dobila SLS 9 odbornikov,
 SKS 6 odbornikov.
 Stara nova vas, leta 1921 je dobila SLS 6 odbornikov,
 SKS 4 odbornike.

Sporazumne liste, kjer imajo pristaši SLS absolutno večino odbora v naslednjih občinah:

Cven, leta 1921 je dobila SLS 12, SKS 4 odbornike,
 Radoslavci, leta 1921 je dobila SLS 10, SKS pa 6 odbornikov.

Sporazumne liste, kjer imajo združeni nasprotniki večino:

Ljutomer, je ostalo razmerje isto kot leta 1921.

Križevci, je ostalo razmerje isto kot leta 1921.

Pri volitvah dne 13. julija 1924:

Moravci: SLS 19 glasov (2 odbornika), Kmečka zveza 47 glasov (5 odbornikov), Gospodarska stranka, to je SKS, 28 glasov (2). — Leta 1921: SLS 6, SKS 4 odbornike.

Slamnjak: Gospodarska ljudska stranka 34 glasov (3), SLS 28 (2), Strokovni delavci in viničarji 22 (2), Gospodarsko-delavska zveza 7 (1), okrajna delavska zveza 13 (1). Vse kandidatne liste pripadajo SLS, cepljenje samo radi lokalnih razmer. — Leta 1921: tudi vsi odborniki SLS.

Veržej: Napredna 23 (1), delavci in mali kmetje 45 (4), SLS 14 (1), KZ 39 (3). — Leta 1921: obe stranki ste imeli enako število odbornikov.

Stara cesta: Gospodarska stranka 28 (4), to je: 2 SLS in 2 SKS, združena lista 3 7(5), to je 4 SLS in 1 SKS. — Leta 1921: SLS 9, SKS 7.

Bolehnezi: lista Berkovci (naši) 13 (2), SLS 27 (5). — Leta 1921: SLS 7, SKS 3.

Presika: SLS 77 (6), Kršč. zveza viničarjev 13 (1), vsi naši, kakor leta 1921.

Bučeečovci: SLS 32 (5), SKS 13 (2). — Leta 1921: SLS 4, SKS 6.

Slaptinci: SLS 32 (5), Skupna gospodarska stranka 28 (4). — Leta 1921: SLS 9, SKS 7.

Logarovci: SKZ vas Kokoriči 17 (3), SLS 28 (5). — Leta 1921: SLS 10, SKS 6.

Od 29 občin ljutom. okraja je 18 občin popolnoma v rokah SLS. Samo v treh občinah in sicer v Ljutomeru, Križevcih in Veržeju imajo združene nasprotnne stranke (JDS, SKS in SPJ) večino. Imeli so pa te občine tudi poprej v svojih rokah. Na novo smo pridobili znamenito občino Bučečevci, v kateri so imeli dozdej samostojni vedno veliko večino. V osmih občinah in sicer v: Borecih, Bunčanih, Cezanjecih, Branoslavcih, Godečarjih, Mali Nedelji, Noršincih in Vučji vesi so prepoznali našo listo. Radi tega so volitve v teh občinah na novo razpisane za nedeljo, dne 21. septembra. Prosimo naše zaupnike, da takoj sestavijo listo SLS. V vseh teh osmih občinah je zmaga SLS zagotovljena. Celokupni izid v okraju Ljutomer je torej naslednji: 26 občin v rokah SLS, samo 3 imajo združeni nasprotniki.

Sodni okraj Gornja Radgona.

Samo liste Slovenske ljudske stranke (Kmečke zveze) so bile vložene v občinah:

Crešnjevci, leta 1921: SLS 11 odbornikov, SKS 5 odbornikov.

Galušak, leta 1921: SLS 6 odbornikov, SKS 4 odb.

Njegove oči so obvisle na neznanem, čudnem bitju. Tako podobno mu je bilo po obliki telesa, — in vendar tako čisto drugačno v lice in po barvi!

Spomnil se je, da je videl v knjigah sliko takega bitja. Knjige so ga imenovali »črnce«. Ampak — kaka razlika med odurno spako na sliki in temle vitkim, strašnim, življenja kipečim bitjem —!

In še nečesa se je spomnil iznenadeni Trzan.

Človek, ki je stal tamle na trati z globoko napetim lokom — da, to je bil »strelec« —! Videl ga je naslikanega pri erki s v svoji začrtnici!

Kako čudno! Kako lepo! Skoraj bi bil Trzan glasno vzkliknil od začudenja in iznenadenja nad svojo novo iznajdbo!

Pa spodaj na planoti so se dogodki naglo razvijali —.

Daleč nazaj je potegnila mišičasta črna roka puščico in tetivo, lok se je globoko upognil, Horta, divji merjasec je grgrajoč planil v napad.

Tedaj je izpustil črnce vitko puščico in Trzan je videl kako je zletela naglo ko blisk in se zapčila merjascu v ščetinasti tilnik.

Komaj je zapustila smrtonosna puščica tetivo, že je z neverjetno ročnostjo črnce pripravil drugo. Pa merjasec je planil nadenj teko besno, da ni imel več časa lok napeti. V visokem skoku se je pognal črez žival, se bliskoma obrnil — in že je tičala druga puščica v merjascem vratu.

In nato je Kulonga planil v bližnje drevo.

Horta se je obrnil, da bi iznova napadel sovražnika, par skokov je naredil, pa omahnil ter se zrynil na tla. Za hip so se mu napele mišice, krčevito se je stresel in mrtev je bil.

Grabonoši: kakor leta 1921.

Ivanjci, leta 1921: SLS 10, SKS 6.

Kraljevci: kakor leta 1921.

Negova: kakor leta 1921.

Police, leta 1921: SLS 13, SKS 3.

Rihtarovci: kakor leta 1921.

Ščavnica, leta 1921: SLS 11, SKS 5.

V občinah:

Hrastje-Mota,

Sv. Jurij ob Ščavnici,

Murski Vrh-Zasadi,

Okoslavci,

Sratovci,

Terbegovci,

Zbigovci, v katerih je bila vložena samo ena lista, imajo pristaši SLS absolutno večino.

Tako smo v tem okraju pridobili občine Hrastje-Mota, Okoslavci, Sratovci in Zbigovci, ki so pri volitvah l. 1921 še izkazovale veliko nasprotno večino.

Samo ena lista, kjer imajo SKS in JDS večino, so v občinah:

Boračeva in

Radinci, kateri ste bili že poprej v nasprotnem taboru.

Volitve so se vršile dne 13. julija v naslednjih občinah:

Gornja Radgona: SLS 91 (6), domača gospodarska stranka 45 (3), združene napredne JDS, SKS, socialisti in Nemci 115 (8). — Leta 1921: SLS 4, SKS 6, JDS 6. V tej občini smo lepo napredovali, čeravno so socialisti in Nemci šli demokratom na pomoč.

Očeslavci: SLS 45 (4), Kmečka zveza 62 (5). Vsi naši. — Leta 1921: SLS 4, SKS 12. Tudi ta občina je prešla v naše roke.

Stanetinci: SKS 32 (3), SLS 57 (6). — Leta 1921: SLS 9, SKS 7.

Od 24 občin (brez Apačke kotline) gornjeradgonskega okraja je 18 občin popolnoma v rokah somišljenikov SLS. Tudi v tem okraju se je združenim nasprotnikom posrečilo obdržati samo tri občine in sicer: Gornjo Radgona, Boračevo in Radince. Iz občin Ivanjšovci, Kralovci in Orehovci pa še nismo dobili poročila. Brezdvomno bodo tudi te občine ostale, oziroma prešle v roke SLS. Ako so bile tudi tu prekasno vložene kandidatne liste, prosimo zaupnike, da se pri ponovnem razpisu podvizajo. V okraju Gornja Radgona smo pridobili zavsem na novo štiri občine, izgubili pa nismo nobene. Na naše Pričke, ki so se tako dobro držali in so združene nasprotnike potolkli, je Slovenska ljudska stranka res lahko ponosna. Slava jim!

Biserni jubilej dr. Lavoslava Gregoreca.

Biserni mašniški jubilej je nekaj zelo izrednega, kar je treba smatrati za posebno milost božjo. Sesdeset let duhovniške službe je doba, ki jo doseže redkokateri duhovnik. Veliki napor, ki so združeni s to službo, borbe in boleznimi uničijo navadno tudi najmočnejšo naravo.

Dr. Lavoslav Gregorec je dosegel tako visoko starost, da je mogel praznovati 60letnico svojega mašništva. Jubilej dr. Gregoreca je vzbudil med našim ljudstvom tem večjo pozornost, ker je to izredno slovesnost obhajal mož, ki je v slovenski javnosti igral veliko ulogo, ter si je v borbi za naše ljudstvo stekel izredne zasluge.

Kulonga je zlezal z drevesa.

Z nožem, ki mu je visel ob boku, si je odrezal dolge kose z merjasevega trupla in sredi trate si je zanel ogenj, si spekel meso in jedel. Drugo pa je pustil ležati.

Trzan je gledal vse to z neizmernim zanimanjem. Takih reči še ni videl. Niti v svojih knjigah ne! Zivo je sicer koprnel po maščevanju, pa njegovo koprnenje po znanju je bilo še večje.

Opazoval bo, tako je sklenil, neznan, čudno bitje, ki ga je tako iznenada srečal, šel bo za njim in pogledal, kje ima ležišče. Ubije ga lahko še pozneje tudi, ko bo imel čas, — in ko bo tiste morilne drobne vejice — mislil je na puščice — odložil.

Tako je premišljeval Trzan na svoji visoki veji in delal načrte.

Kulonga pa se je najedel, vstal, se obrnil proti vzhodu ter kmalu izginil za ovinkom Tantarove steze.

Trzan je počakal, da je utihnil zadnji šum njegovih korakov. Previdno je zlezal z drevesa, vzel nož in si narezal velike kose z merjasevega trupla.

Pa ni si jih spekel.

Poznal je sicer ogenj. Kolikokrat je že videl goreti drevo, ki ga je užgal blisk!

Pa ta ogenj je prišel izpod neba —! Toda da bi znalo kako bitje v džungli na neznan način priključiti odnekod tiste rumenkaste jezičke, ki požirajo les in nato izginejo ter pustijo za seboj droben sivkast prah, — to ga je zelo iznenadilo. In zakaj da si je črni človek pokvaril sočno meso v žareči vročini jezičkov, — to mu je bilo nerazumljivo.

Tako neumen Trzan ni bil!

Prijel je sočno meso v obe roki, si ga nesel k ustom in trgal obilne grizljaje s svojimi močnimi zobmi ter se

Kako ve naše ljudstvo ceniti take zasluge, je pokazala svečanost v Novicerkvi v četrtek, dne 17. julija t. l. Kljub delavniku se je ogromna množica ljudstva iz domače in sosednih župnij zbrala, da skaže čast sivolasemu g. biseromašniku. Prišlo je tudi preko 20 duhovnikov iz novocerkovski in sosednih dekanij, da se poklonijo g. bisernemu jubilarju ter z njim obhajajo izredno svečanost.

Pred cerkvenim opravilom se je duhovščina novocerkovske dekanije zbrala na dekanijsko konferenco. Po končani konferenci je vprilo domače dekanijsko duhovščino in drugih gospodov, ki so prispele iz sosednih krajev, poslanec dr. Hohnjec bisernemu jubilarju izrekel najsrčnejše čestitke.

Povdaril je, da prihaja v imenu Slovenske ljudske stranke, ki je po svojem postanku iz prvga desetletja sedanjega stoletja, po svojem bistvu pa sega daleč nazaj v drugo polovico preteklega stoletja. Njena načela, temeljujoča na krepki podlagi istinito-krščanskega in istinito-slovenskega programa, so hkrati načela, za katere se je vse svoje življenje boril dr. Lavoslav Gregorec in njegovi sobojevniki, ki so že pred njim legli v grob. Slov. ljudska stranka se danes g. biseromašniku klanja v globokem spoštovanju ter mu izraža svojo zahvalnost, ker ji je med slovenskim ljudstvom pripravil pot ter tako odlično in odločno branil njena načela.

Kot podpredsednik Kat. tiskovnega društva v Mariboru je dr. Hohnjec naglasil velike zasluge tega društva za probudo slovenskega ljudstva in za ohranitev slovenskega življa na Štajerskem ter zahvalno omenil zasluge g. jubilarja kot odbornika tega društva in urednika »Slov. Gospodarja«. Dr. Gregorec je prevzel uredništvo »Slov. Gospodarja« leta 1875 po odhodu bogoslovnega profesorja dr. Ulaga kot nadžupnika v Konjice ter ga oskrboval do marca 1885. V težkih časih je hrabro stal na braniku slovenskega ter za svoje narodno mišljenje in delovanje trpel preganjanje in kazen v ječi. Nikdar ni omahoval, nikdar ni klonil z glavo, njegova velika ljubezen do slovenskega ljudstva mu je osveževala pogum ter ga prošinjala z duhom požrtvovalnosti. Ker je s pisano besedo branil v »Slov. Gospodarju«, je potem kot državni poslanec od leta 1886 do leta 1900 na Dunaju z odlično ustmeno besedo zagovarjal v parlamentu.

Dr. Lavoslav Gregorec ima tudi velike zasluge na polju ljudske izobrazbe na Slovenskem Štajerskem, ki jo je neumorno širil po »Slov. Gospodarju« in drugih spisih. Dr. Hohnjec se je kot predsednik Prosvetne zveze v Mariboru, nekdanje Slovenske krščansko-socialne zveze, naj večje ljudsko-prosvetne organizacije med slovenskim ljudstvom, z zahvalnostjo spominjal teh jubilarjevih zaslug. Vsi pravi prijatelji slovenskega ljudstva so bili že od nekdaj prepričani, da je izobrazba, prava, solidna in vsestranska izobrazba, najboljšo sredstvo in orožje našega maloštevilnega naroda v borbi za obstoj, razvoj in napredek.

Ob 10. uri je ogromna množica spremila v slavostnem sprevodu g. biseromašnika v cerkev. Pred župniščem so se mu poklonili ter mu izrazili čestitke Marijina družba in predstojniki vseh občin, ki so v župniji. V cerkvi je g. stolni kanonik Alojzij Arzenšek imel svečanostno pridigo, v kateri je s kratkimi in izrazitimi potezami začrtal življenje in delovanje g. biseromašnika kot duhovnika, ljudskega prosvetitelja in zagovornika ljudskih pravic. Pri sveti maši so g. biseromašniku asistirali g. konjiški arhidijakon Hrastelj kot arhidijakon, poslanec dr. Hohnjec kot dijakon in g. vitanjski župnik Josip Musi kot subdijakon. Slovensko ljudstvo na Štajerskem se pridružuje čestitkam in željam, 17. julija t. l. izraženim g. biseromašniku dr. Gre-

do silega najedel —. Kar pa je še ostalo od merjascja, je zakopal ob stezi, da bi imel pripravljeno zalogo za poznejši čas.

In obrisal si je masne roke ob hedra ter se odpravil na sled za Kulongo, sinom Mbonge, poglavarja rodu črncev.

Ob istem času pa je v daljnem Londonu njegov stric, brat Trzanovega očeta in dedič premoženja, ki je bilo pravzaprav Trzanovo, poslal nazaj v kuhinjo pečenko, češ, da je prerahlo pečena, in ko je skončal svoj izbrani obed, si je obrisal nežne prste v snežnobelo brisaljško —.

Ves dan je sledil Trzan Kulongo, kakor zli duh je visel nad njim v vejevju visokih dreves, še parkrat je videl, kako je črnce poslal v daljavo smrt po svojih strelvitih puščicah in kako je zadeta žival poginila skoraj hipoma. Strup Kulongovih puščic je bil svež in je naglo deloval.

V varni oddaljenosti mu je sledil Trzan po drevju, ga opazoval ves zamišljen in se čudil temu novemu načinu ubijanja. In najbolj se je čudil, da je navadno žival hipoma poginila, če jo je le samo oprasnila tenka črnceva vejica. Vedel je, da od same take praske živali džungle še ne poginejo. Saj je sam videl, kako so se opraskale in obklestile z ostrimi kremplji, če so se sprijele, pa jim ni nič škodovalo.

Ne, — nekaj skrivnostnega je bilo v tenkih Kulongovih treščicah. Sklenil je, da si bo zadevo natančneje ogledal. —

Tisto noč je spal Kulonga v vejah mogočnega drevesa. In visoko nad njim je čepel Trzan.

(Dalje prihodnjič).